

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113234515
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6113234515.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Československá obchodná banka, a. s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti odporkyni B. K., X.. XX. XX. XXXX, L. J.Á. XX/XXX, XXX XX R., Š. S. R. K., zastúpenej JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 5 448,95 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 1 944,61 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 11. 12. 2013 do zaplatenia v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 111,70 eura, zástupkyni odporkyne, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 16. 12. 2013, ktorý bol po výzve súdu doplnený a opravený o zrejmu chybu v písaní podaním doručeným súdu dňa 04. 06. 2014, domáhal zaviazania odporkyne uhradiť mu sumu 5 448,95 eura spolu s riadnym úrokom vo výške 18,9 % z istiny 3 650,96 eura od 11. 12. 2013 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 3 650,96 eura od 11. 12. 2013 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 887,91 eura od 11. 12. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaný návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzavrel zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda na základe ktorej zriadil a vedie bežný účet odporkyne. Zároveň bola uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní k bežnému účtu/zmluva o kontokorentnom úvere na základe ktorej boli odporkyni poskytnuté finančné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu, respektíve kontokorentného úveru. Nakoľko odporkyňa poskytnutý úver nesplácala a bola v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšie ako tri mesiace, listom Oznámenie o zosplatnení úveru navrhovateľ vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 25. 01. 2011. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého navrhovateľom k dnešnému dňu bol celkový zostatok v sume 5 448,95 eura pozostávajúci z istiny 3 650,96 eura, riadneho úroku v zmysle zmluvy v sume 887,91 eura, úrokov z omeškania v sume 910,08 eura a poplatkov v sume 0,00 eur. K návrhu boli priložené listiny a to Žiadosť o poskytnutie ČSOB Kreditnej karty, č. žiadosti 24/7538/2010 zo dňa 12. 03. 2010(č.l. 6), Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. 24/7538/2010 zo dňa 12. 03. 2010 (č.l. 9), Potvrdenie o prevzatí / odovzdaní platobnej karty, ktorá bola odovzdaná odporkyni dňa 12. 03. 2010 (č.l.11), Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 02. 02. 2011 s doručenkou (č.l.12,13), výpis z účtu odporkyne, sumarizácia ku dňu 10. 12. 2013 - listina preukazujúca výpis obrátov z účtu za obdobie od 20. 03. 2010 do 10. 12.

2013 (č.l. 31,32), Úrokové sadzby ČSOB platné od 01. 02. 2010 (č.l. 33) a podmienky pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty (č.l. 34-37).

Odporkyňa sa k podanému návrhu nevyjadřila.

Okresný súd Banská Bystrica po vykonanom dokazovaní listinami na pojednávaní dňa 10. 07. 2014 rozsudkom č.k. 12C/2/2014-56 zo dňa 10. 07. 2014 návrh zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Po včas podanom odvolaní navrhovateľom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16Co/1273/2014-131 zo dňa 22. 10. 2015 rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/2/2014-56 zo dňa 10. 07. 2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania. V odôvodnení uviedol, že okresný súd v ďalšom konaní urobí záver o tom, či navrhovateľ skutočne uplatnil peňažné nároky v súlade s úverovou zmluvou a právnymi predpismi, ktorými sa zmluvný vzťah účastníkov konania riadi. V ďalšom konaní sa bude musieť znova vysporiadať s tým, či žiadosť o poskytnutie ČSOB kreditnej karty, oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 12. 03. 2010 s formulárom zmluvných podmienok a podmienkami pre vydanie a používanie kreditnej karty (č. l. 6 až 10, č. l. 79 až 83) zodpovedá predpísaným náležitostiam písomne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z. z., či z predložených písomností možno vyvodiť, že išlo o revolvingový úver, či v prípade revolvingového úveru navrhovateľ mal a mohol pri uzavretí zmluvy skutočne do jej obsahu uviesť údaje, ktorých úplný výpočet je uvedený v § 4 ods. 2 resp. ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. a či navrhovateľ uplatnil úroky a poplatky, ktoré boli uvedené v zmluve, lebo len na základe uvedených zistení môže urobiť záver o tom, či účastníci konania skutočne uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, či má predpísané náležitosti, resp. z akých dôvodov je úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov. V súvislosti s výpisom vykonaných úhrad splátok (č. l. 85) okresný súd od navrhovateľa vyžiada prehľad a vyčíslenie peňažných súm, ktoré odporkyňa čerpala prostredníctvom ČSOB kreditnej karty, aby mohol v prípade potreby vyčíslieť rozdiel skutočne čerpaných a uhradených súm. V zmysle § 5b zák. 250/2007 Z. z. okresný súd tiež bude povinný prihliadnuť, či nedošlo k premlčaniu splátok istiny a príslušenstva úveru, ktorých výška mala byť zmluve dohodnutá a mala by vyplývať z predloženej evidencie navrhovateľa (č. l. 31, 32, 122, 123. Na premlčanie splátok úveru nemá vplyv, že navrhovateľ vyhlásil splatnosť úveru k 25. 01. 2011 (č. l. 12).

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28. 04. 2016, ktorého sa zúčastnila odporkyňa a jej zástupca, zástupca navrhovateľa svoju neúčast' ospravedlnil. Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pokračoval v konaní aj keď navrhovateľ a jeho zástupca ostali nečinní, vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Po vykonanom dokazovaní listinami, z prednesov odporkyne a jej zástupcu, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v prejednávaní veci, zistil súd nasledovný skutkový stav: na základe žiadosti odporkyne o poskytnutie ČSOB Kreditnej karty a poskytnutia úveru vo výške 2 400,00 eur číslo 29/7538/2010 zo dňa 12. 03. 2010 jej navrhovateľ dňa 12. 03. 2010 poskytol úver k ČSOB Kreditnej karte do výšky úverového limitu 2 400,00 eur. Úverová zmluva bola podľa bodu II. Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty uzatvorená akceptáciou žiadosti odporkyne navrhovateľom. Úver bol navrhovateľom poskytnutý k ČSOB Kreditnej karte formou povoleného prečerpania do výšky úverového limitu na bežnom účte odporkyne, ktorú pre ňu viedol navrhovateľ. Odporkyňa pred súdom potvrdila skutočnosť uvedenú navrhovateľom v návrhu, že mala u navrhovateľa zriadený bežný účet, ku ktorému jej bola zriadená možnosť čerpať finančné prostriedky na kreditnú kartu. Úver mohla odporkyňa začať čerpať počnúc dňom 12. 03. 2010, deň splatnosti bol určený vždy 25. deň v mesiaci, deň konečnej splatnosti úveru bol v zmysle ustanovení podmienok pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty posledný deň výpovednej lehoty, kedy bude odporkyňa povinná vyrovnáť všetky záväzky, ktoré jej voči banke vznikli v súvislosti s používaním ČSOB Kreditnej karty a s čerpaním úveru. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavovala výška úrokovej sadzby 18,90 % ročne, výška debetnej úrokovej sadzby 30 % ročne, výška sadzby úroku z omeškania bola určená v Podmienkach pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty, ktoré boli súčasťou zmluvy. Aktuálna priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty zverejnená podľa § 7a ods. 2 zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bola 19,33 %. Čerpané peňažné prostriedky mala odporkyňa splácať v pravidelnom mesačných splátkach vo výške 5 % z čerpanej sumy vždy k 25. dňu v mesiaci. Nakoľko odporkyňa neplnila riadne a včas povinné splátky navrhovateľ listom zo dňa 02. 02. 2011, ktorý bol odporkyni doručený dňa 18. 02. 2011, oznámil odporkyni zosplatnenie úveru, čím vyhlásil celú svoju pohľadávku z poskytnutého úveru dňom 25. 01. 2011 za splatnú. Nakoľko odporkyňa ani

po zosplatnení úveru neuhradila navrhovateľovi žiadnu časť jeho pohľadávky domáhal sa podanou žalobou jej úhrady. Z vyčísleného výpisu z úverového účtu odporkyne vyplýva, že odporkyňa čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 3 018,61 eura, pričom vykonala úhrady spolu vo výške 1 074,00 eur, dňa 03. 05. 2010 uhradila odporkyňa 20,00 eur, dňa 19. 05. 2010 uhradila odporkyňa 120,00 eur, dňa 18. 06. 2010 uhradila odporkyňa 170,00 eur, dňa 15. 07. 2010 uhradila odporkyňa 114,00 eur, dňa 27. 07. 2010 uhradila odporkyňa 150,00 eur, dňa 02. 08. 2010 uhradila odporkyňa 300,00 eur, dňa 06. 09. 2011 uhradila odporkyňa 100,00 eur a dňa 08. 12. 2011 uhradila odporkyňa 100,00 eur. Navrhovateľ odovzdal odporkyňi „Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere“, podľa ktorého Splácanie spotrebiteľského úveru „15 dní pred dňom splatnosti banka vystaví výpis, kde uvedie najmä celkovú dlžnú sumu, povinnú minimálnu splátku a dátum splatnosti; spôsoby splácania sú - bezhotovostne - príkazom na úhradu, vkladom v hotovosti, alebo inkasom zo bežného účtu klienta“.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy t.j. 12. 03. 2010 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6. Kreditnou kartou na účely tohto zákona sa rozumie platobná karta, ktorá umožňuje dlžníkovi prístup k peňažným prostriedkom čerpaným do výšky úverového limitu povoleného veriteľom a dohodnutého s dlžníkom.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 druhej vety zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 12. 03.2010 (navrhovateľom akceptovaná žiadosť odporkyne o poskytnutie ČSOB kreditnej karty spolu s Oznámením o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte, Potvrdením o prevzatí platobnej karty a Formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere) je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Odporkyni, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľkou, boli navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej činnosti, na základe uzatvorenej zmluvy dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru na kreditnú kartu k bežnému účtu. Odporkyňa výslovne žiadala navrhovateľa o poskytnutie ČSOB Kreditnej karty a výšky úveru 2 400,00 eur. Odporkyni boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré jej bolo umožnené čerpať prostredníctvom kreditnej karty, ktorá jej bola vydaná spolu s oznámením o poskytnutí úveru a s navrhovateľom mala podľa jeho tvrdení uzatvorenú zmluvu o bežnom účte. Skutočnosť tvrdenú v návrhu navrhovateľom, že kreditná karta bola vydaná k bežnému účtu odporkyne, potvrdila aj odporkyňa na pojednávaní. Aj výkladom opaku (argumentum a contrario) ustanovenia § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch sa zákon o spotrebiteľských úveroch vzťahuje na úver poskytnutý formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov bankou na bežnom účte na kreditnú kartu.

Uvedené právne posúdenie nerozporoval ani navrhovateľ, keď aj v odvolaní uviedol, že v zmysle Formulára o zmluvných podmienkach navrhovateľ odporkyni poskytol všetky podstatné informácie o úverovom produkte, čím splnil náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch vzťahujúce sa na konkrétny produktový typ úveru. Navrhovateľ uviedol, že odporkyňa bola informovaná v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) až písm. s) a to tak, aby došlo k splneniu podmienok vyžadujúcich zákonom o spotrebiteľských úveroch vzťahujúcim sa na poskytnutý úver s možnosťou čerpania až do výšky úverového limitu.

Žiadosť o poskytnutie ČSOB kreditnej karty zo dňa 12. 03. 2010, oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 12. 03. 2010, Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky pre vydanie a používanie kreditnej karty a potvrdenie o prevzatí / odovzdaní platobnej karty (č. l. 6 až 10, č. l. 79 až 83, č. l. 11) zodpovedajú náležitostiam písomne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď žiadosť o poskytnutie ČSOB kreditnej karty a Potvrdenie o prevzatí / odovzdaní platobnej karty obsahuje podpisy oboch zmluvných strán vykonané v jeden a ten istý deň 12. 03. 2010, Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte obsahuje podpisy oboch zmluvných strán vykonané za navrhovateľa dňa 12. 03. 2010 a za odporkyňu dňa 02. 03. 2010 (zrejme ide o zrejmu chybu v písaní), prevzatie Formuláru o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere potvrdila odporkyňa svojim podpisom. Z uvedených listín mal súd preukázaný obsahovo zhodný prejav vôle navrhovateľa a odporkyne zachytený v písomnej forme vyjadrený vlastnoručnými podpismi odporkyne na uvedených listinách a tiež podpismi zamestnancov navrhovateľa (pracovníka pobočky, zamestnanca ČSOB) spolu s odtlačkom firemnej pečiatky. Odporkyňa dostala jedno vyhotovenie uvedených listín, táto skutočnosť rozporovaná nebola.

Podstatou argumentov navrhovateľa v odvolaní bolo, že finančné prostriedky boli odporkyni poskytnuté vo forme tzv. revolvingového úveru, že postupoval podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch a že jeho postup je v súlade s rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/352/2011 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/95/2010 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/360/2012, 31Cob/137/2011, 9Co/94/2013. Rovnako podľa záverov odvolacieho súdu mal prvostupňový súd preskúmať, či z predložených písomností možno vyvodit', že išlo o revolvingový úver, či v prípade revolvingového úveru navrhovateľ mal a mohol pri uzavretí zmluvy skutočne do jej obsahu uviesť údaje, ktorých úplný výpočet je uvedený v § 4 ods. 2 resp. ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch a či navrhovateľ uplatnil úroky a poplatky, ktoré boli uvedené v zmluve.

Úvodom súd uvádza, že pojem „revolvingový úver“ právne predpisy účinné v Slovenskej republike nepoznajú a nepoznali. Skutočnosť, že napríklad Opatrenie Národnej banky Slovenskej republiky číslo 17/2014, alebo pokyn Ministerstva financií Slovenskej republiky číslo 18/2008 uvedený pojem používajú neznamená jeho záväznosť, nakoľko ide o podzákonné akty, ktoré nesmú byť v rozpore s právnymi predpismi vyššej právnej sily (zákonmi). Ani zákon o spotrebiteľských úveroch pojem „revolvingový úver“ nepoužíva, používa napríklad pojem „úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu“.

Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 4 ods. 2 uvádza podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 1 ods. 2 a ods. 3 uvádza, ktoré úvery sa za spotrebiteľské úvery nepovažujú (negatívne vymedzenie) a všetky ostatné, ktoré sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere musia obsahovať údaje uvedené v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 1 ods. 1 uvádza (pozitívne vymedzenie), ktoré zmluvy sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež, ktoré konkrétne náležitosti musia zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Zákon o spotrebiteľských úveroch neuvádza typy úverov, pri ktorých nie je možné niektoré z údajov uvedených v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určiť. V ustanovení § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch sú uvedené písomné podmienky ponuky spotrebiteľských úverov a to pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov. Ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch už taxatívne uvádza, ktoré podmienky zmluva (nie návrh zmluvy) o spotrebiteľskom úvere obsahovať má. K uvedenému záveru sa priklonil Krajský súd v Banskej Bystrici napríklad aj v odôvodnení rozsudkov sp. zn. 17Co/215/2012 zo dňa 10. 10. 2012, 13Co/324/2012 zo dňa 16. 05. 2013 a 14Co/407/2012 zo dňa 15. 10. 2013.

S rozhodnutiami uvedenými navrhovateľom sa súd nestotožnil, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne uvádza, ktoré zmluvy sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež, ktoré konkrétne náležitosti musia zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Zákon o spotrebiteľských úveroch neuvádza typy úverov, pri ktorých nie je možné určiť napríklad ročnú percentuálnu mieru nákladov. V ustanovení § 3 ods. 6 uvádza písomné podmienky ponuky spotrebiteľského úveru (nie zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ale pri písomných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd nespochybuje tvrdenia navrhovateľa v odvolaní o tom, že odporkyňu informoval v súlade s § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy, hoci má výhrady k údajom o poplatkoch, keď sadzobník poplatkov pre fyzické osoby - nepodnikateľov súdu predložený nebol a už vôbec nie je zrejmé jeho prevzatie odporkyňou. Uvedené ustanovenie však obsahuje podmienky ponuky spotrebiteľského úveru a nie podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na zdôraznenie správnosti súd uvádza, že uvedené ustanovenie sa dotýka úverov formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, čo nie je daný prípad, keď úver bol poskytnutý formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou na kreditnú kartu.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmysle ustanovení podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty konečnou splatnosťou posledný deň výpovednej lehoty a podľa Formuláru o zmluvných podmienkach je spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedený „Splatením celej dlžnej sumy spolu s príslušenstvom, vrátením všetkých kreditných kariet vydaných k úverovému účtu a zánikom zmluvy. Zmluva zaniká výpoveďou zo strany klienta alebo zo strany banky“. Uvedené formulácie použité navrhovateľom nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti

spotrebiteľského úvere matematickými operáciami. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy napríklad aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď podľa Žiadosti o poskytnutie ČSOB Kreditnej karty je výška splátky 5 % a podľa Formuláru o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere je splácanie spotrebiteľského úveru uvedené „15 dní pred dňom splatnosti banka vystaví výpis, kde uvedie najmä celkovú dlžnú sumu, povinnú minimálnu splátku a dátum splatnosti;“. Uvedené formulácie použité navrhovateľom nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup dodávateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky pripadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky a teda ako rýchlo dôjde k splateniu istiny pohľadávky. K uvedenému záveru sa priklonil v odôvodnení rozsudku sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015 aj Krajský súd v Žiline. Rovnako tak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termíny jednotlivých splátok, iba uvedenie, že splátky sú splatné do 25. dňa v mesiaci podľa Oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa § 4 ods. 3 druhá veta v spojení s § 4 ods. 2 písm. g), písm. i) a písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa výpisu z úverového účtu odporkyne predloženého navrhovateľom odporkyňa čerpala finančné prostriedky vo výške 3 018,61 eura, pričom počas trvania zmluvy uhradila navrhovateľovi spolu 1 074,00 eur. Nakoľko poskytnutý úver navrhovateľa sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporkyňou čerpaný úver bola povinná v uvedenej výške navrhovateľovi splatiť. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporkyňu, uhradiť navrhovateľovi 1 944,61 eura ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (3 018,61 eura - 1 074,00 eur).

Z dôvodu omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom, navýšením ôsmich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporkyňa bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy aj úrok z

omeškania vo výške 8,25 % ročne od 11. 12. 2013 (ako žiadal navrhovateľ v návrhu, čo je neskôr ako lehota splatnosti jednotlivých splátok) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia sumy prevyšujúcej 1 944,61 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatneného úroku a úroku z omeškania z prevyšujúcej časti. Z uvedených dôvodov súd v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie 3 504,34 eura, úroku vo výške 22,70 % ročne zo sumy 3 504,34 eura od 11. 12. 2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2 594,26 eura od 11. 12. 2013 do zaplatenia, návrh zamietol.

Z dôvodu viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu a zástupcom odporkyne vznesenej námietke premlčania na pojednávaní súd preskúmal, či nárok navrhovateľa nie je premlčaný. Odporkyňa čerpala dňa 19. 03. 2010 peňažné prostriedky vo výške 2 080,14 eura, mesačne, mesačné splátky tak mali predstavovať sumu 104,00 eur (5 % z 2 080,14 eura), ktoré mali byť splatné od 25. 03. 2010 (prvá splátka) až do úplného zaplatenia, každá ďalšia splátka mala byť splatná 25. dňa v mesiaci. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi spolu 1 074,00 eur, teda 10 splátok, ktoré boli splatné od 25. 03. 2010 do 25. 12. 2010. Splátku splatnú dňa 25. 01. 2011 uhradila odporkyňa iba čiastočne. Nakoľko návrh bol súdu doručený dňa 16. 12. 2013, teda pred uplynutím lehoty splatnosti splátky č. 10, splatnej dňa 25. 12. 2010, ktorá bola odporkyňou uhradená, návrh navrhovateľa je podaný včas tak v 4-ročnej premlčacej dobe podľa Obchodného zákonníka ako aj v 3-ročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka.

Súd podľa § 226 OSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvádza, že navrhovateľ uplatnil peňažné nároky do výšky priznanej časti v súlade s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom, ktorá bola uzatvorená písomnou formou podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá však neobsahovala všetky údaje podľa § 4 ods. 2 písm. g), písm. i) a písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho súd poskytnutý spotrebiteľský úver navrhovateľom odporkyňi podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch právne posúdil ako bezúročný a bez poplatkov. Po vyžiadaní prehľadu a vyčíslenia peňažných súm, ktoré odporkyňa čerpala a ktoré navrhovateľovi uhradila, vyčísľil súd rozdiel skutočne čerpaných a uhradených súm a návrh navrhovateľovi v časti priznal. Posúdením plynutia premlčacej doby jednotlivých splátok dospel súd k záveru, že nárok navrhovateľa premlčaný nie je.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že v konaní čiastočne úspešnej odporkyňi priznal právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Úspech navrhovateľa predstavoval 36 % (1 944,61 eura z 5 448,95 eura), úspech odporkyne 64 % (3 504,34 eura z 5 448,95 eura), odporkyňi tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 28 % (64 % - 36 %). Súd preto zaviazal navrhovateľa nahradiť v konaní čiastočne úspešnej odporkyňi náhradu trov konania vo výške 111,70 eura za zastúpenie advokátom.

Z trov zastúpenia advokátom predstavuje odmena 106,90 eura ((2 x 190,89 eura) x 28 %) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška) za dva vykonané úkony právnej služby podľa § 13 ods. 1 písm. a) vyhlášky - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 27. 04. 2016 a podľa písm. c) účasť na pojednávaní dňa 28. 04. 2016, náhrada hotových výdavkov predstavuje 4,80 eura ((2 x 8,58 eura) x 28 %) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.